

РОДНА МИСЪЛЪ

Година трета.

Кн. VII, VIII, IX и X—септември, октомври, ноември, декември 1923 г.

Ник. Вас. Ракитин.

Освободеният Прометей.

(Площадка пред входа на рудник. Рудничари с запалени лампи едни с казми, други с лопати се сбират да влезат и поемат смената си в рудника. Призори. В далечината се изрзват силуетите на големи сгради и кумини.)

Старият рудничар.

Добротро ви другари. Всички ли сте тук?

Едни рудничари.

Да, тук сме всичките.

Други рудничари.

Добротро, татко, наш.

Първия рудничар.

(на дремаща си другар)

Ей, сънлио, ти не чуйши ли стария будилник?

Втория рудничар.

Кога сме си отспивали напълно ние?

(Старият рудничар бие камбаната за смена.)

Първият рудничар.

На стареца гласа щом чуя, знам — ще бие
Проклетата камбана.

Третият рудничар.

Еднъж поне да се успиш?

Дедо, нема ли

Вторият рудничар.

Ще си отспим

Първият и ние невга в черната земя.

Нва се праописа на автора по авторк по негово желание.